Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25991
Copyright: Admont, Benediktinerstift

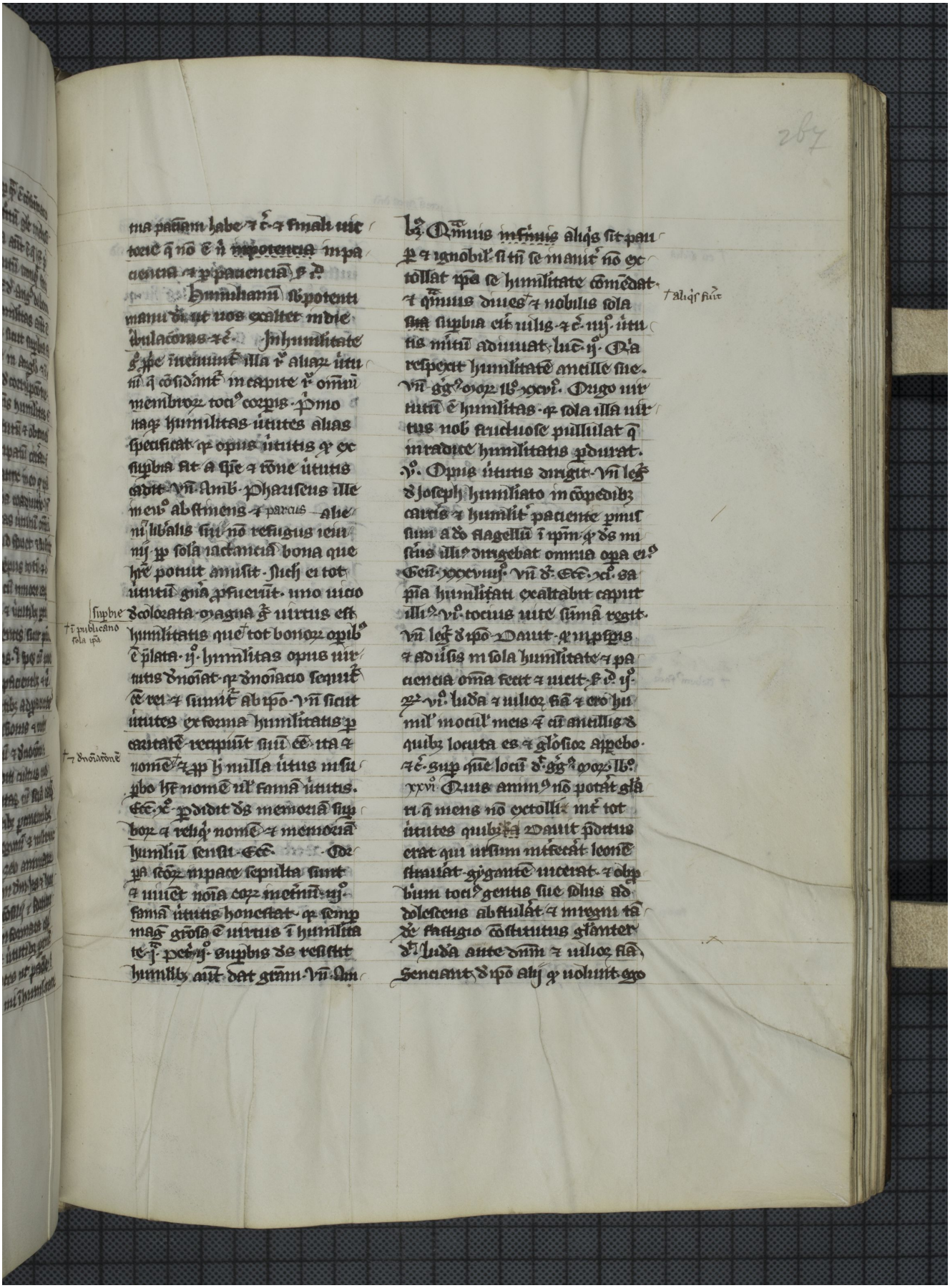

ma pauam habe ⁊ c. ⁊ finali uite
tocie q̃ nõ e n̄ impotencia impa
cencia ⁊ ꝓpauencia s. d.
Humiliamini sb potenti
manu di. ut uos exaltet in die
ubilacõnis ⁊ c. In humilitate
s. pe inueniunt illa r. aliaꝝ uitu
tũ q̃ cõsidant in capite r. omniũ
membroꝝ tocĩ corpis. Primo
itaq; humilitas uitutes alias
specificat ⁊ opus uitutis ⁊ ex
supbia fit a sie ⁊ tõne uitutis
adit. vii. Amb. Phariseus ille
meus abstinens ⁊ parcus alie
nũ ꝓbalus fuit nõ refugus rem
nij. pp sola iactancia bona que
hr̃e potuit amisit. Sicĩ ei tot
uitutũ gnã pficerũt. uno uitio
supbie dolorata. o magna f. uirtus est
humilitatis que tot bonoꝝ opib̃
e plata. ij. humilitas opus uir
tutis dnoiat ⁊ dnoiacio sequit
e rei ⁊ summe ab ipo. vii sicut
uitutes ex forma humilitatis p
caritate recepuit suũ e. ita ⁊
nome ⁊ pp h̃ nulla uitus m su
pbo hꝫ nome nl̃ fama uitutis.
Ecc. c. pdidit ds memoriã sup
boꝝ ⁊ relq̃ nome ⁊ memoriã
humiliũ sensit. Ecc. Qui
pa scoꝝ in pace sepulta sunt
⁊ uiuet noia eoꝝ in eternũ ij.
fama uitutis honestat. ⁊ semp
mag gl̃osa e uirtus i humilita
te. j. pet. ij. supbis ds resistit
humilib̃ aũt dat grãm. vii. Am

Ps. Qmuis infimus aliq̃s sit pau
p ⁊ ignobil. si tũ se manet nõ ex
tollat ꝓpa se humilitate cõmendat.
⁊ qmuis dives ⁊ nobilis sola
sua supbia est nullus ⁊ e. nij. uitu
tis mitũ adiuuat. Iud. ij. Qa
respexit humilitate ancille sue.
vii. gg. oꝝ ilb. xxvi. Hugo uir
tutũ e humilitas. ⁊ sola illa uir
tus nob fructuose pullulat q̃
in radice humilitatis pdurat.
ij. Omis uitutis dirigit. vii lex
d Joseph humiliato in cõpedib̃
carcis ⁊ humilit patiente pmis
sum a d̃o flagellũ i ꝓm. q̃ ds m
sus illi dirigebat omnia opa eius
Ecc. xxxviij. vii d. Ecc. xl. sa
pia humilitatũ exaltabit caput
illi. vi. tocius uite suma regit.
vii lex d ipo. David. ⁊ inpsens
⁊ adusis in sola humilitate ⁊ pa
cencia oma fecit ⁊ uicit. f. d. ij.
Par. vi. Iuda ⁊ uiliores fia ⁊ ero hu
mil' in oculis meis ⁊ cũ ancillis d
quib̃ locuta es ⁊ gloriosior appebo.
⁊ e. sup que locũ d. gg. oꝝ ilb.
xxvi. Quis animus nõ potat gla
ri q̃ mens nõ extolli. me tot
uitutes quibus David potius
erat qui ursum mifecat leonẽ
strauiat gigantẽ uicerat. ⁊ obp
bium tocĩ gentis sue solus ad
dolescens abstulat ⁊ in regni ta
de fastigio cõstitutus glãter
d. Iuda ante dnm ⁊ uiliores fia,
sencant d ipo alij q̃ uoluit ego

† publicando sola ꝓpa

† dnoiãdẽ

† aliqs fuit